

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 65.181 van 12 maart 1997

A. 61.635/III-20.028

In zake : **MIGNON** Nicole,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Adolphe Lacomblélaan 8, bus 6
1040 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

Tussenkomen de partij :

LOQUIFER Michèle,
rue de Cambrai 31
1420 Eigenbrakel.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 30 december 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Nicole MIGNON de
nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van
2 december 1994 waarbij Michèle LOQUIFER met ingang van
1 januari 1995 tot rechter in de Politierechtbank te
Nijvel wordt benoemd;

Gezien het op 28 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Michèle LOQUIFER vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 18 juli 1995, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gelet op arrest nr. 53.572 van 7 juni 1995, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAURMONT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 augustus 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 januari 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 31 januari 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. SOHIER, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. LOMBAERT, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij een bericht in het Belgisch Staatsblad van 21 juli 1994 is bekend gemaakt dat op 1 januari 1995 een plaats van rechter in de politierechtbank te Nijvel vacant werd; dat Nicole MIGNON en Michèle LOQUIFER naar die plaats gesolliciteerd hebben; dat het adviescomité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel die sollicitaties heeft onderzocht en op 27 oktober 1994 de volgende adviezen heeft geformuleerd :

" Mevrouw Nicole MIGNON heeft haar loopbaan aangevat bij het parket van Brussel in de basissecties en ze voortgezet in de sectie burgerlijke zaken. Zij is ook aangewezen voor de terechtzittingen in correctionele zaken van gemeen recht.

Thans leidt zij de sectie van de zaken die onder de politierechtbank ressorteren, welke afdeling bestaat uit tien magistraten en meer dan honderd bedienden, en geniet zij het vertrouwen van haar korpschef.

Zij beschikt over een vrolijk temperament en wordt door haar collega's gewaardeerd, vooral voor haar werklust, haar organisatorisch talent, haar capaciteit om professionele conflicten bij voorkeur door verzoening bij te leggen, haar goed hart, haar hoffelijkheid, haar gelijkmoedigheid en haar collegialiteit die samengaat met een natuurlijke welwillendheid.

In deze tijden waarin men gemiddeld meer dan eens in zijn loopbaan van beroep verandert, lijkt de wens van mevrouw MIGNON om in een volledig rechtsprekend kader te werken verantwoord. Zij beschikt over een grote ervaring in de aangelegenheden die onder de politierechtbank ressorteren. Deze sedert meer dan vijftien jaar opgebouwde specialisatie vormt samen met haar maturiteit en haar gezond verstand een ware troef voor het uitoefenen van het ambt dat zij ambieert.

Die benoeming zou voor haar overigens een reden te meer zijn om zich te motiveren voor haar vak.

Het advies is gunstig";

en

" Na een loopbaan als advocaat bij de Brusselse balie, waar zij een gedegen beroepservaring heeft opgedaan, vooral in het strafrecht, is mevrouw LOQUIFER benoemd tot Substituut-Procureur des Konings te Nijvel.

Haar korpschef onderstreept haar intelligentie, haar scherpzinnigheid en haar toewijding.

Mevrouw LOQUIFER staat thans aan het hoofd van uitgerekend de sectie politie van het parket en is, in de gegeven omstandigheden, uitstekend voorbereid op de uitoefening van het door haar geambieerde ambt.

Het advies is zeer gunstig";

dat het koninklijk besluit als volgt gemotiveerd is :

" Overwegende dat mevr. Loquifer Michèle, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Gelet op haar degelijke beroepservaring als substituut-procureur des Konings;

Gelet op haar activiteiten in de schoot van de sekte politie is de kandidate bijzonder goed voorbereid tot het ambt van rechter in de politie-rechtbank;

Overwegende dat zij alzo het best geplaatst is van alle kandidaten;

Gelet op het zeer gunstig advies van het advies-comité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, betekend aan betrokkene op 27 oktober 1994";

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 187, § 2, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat de gegadigde voor een benoeming tot vrederechter of tot rechter in de politierechtbank "ten minste twaalf jaar

werkzaam (moet) zijn geweest aan de balie, het ambt van magistraat van het openbaar ministerie of van rechter of van notaris (moet) hebben vervuld"; dat zij beweert dat de tussenkomen de partij niet voldoet aan de in de voormelde bepaling gestelde voorwaarden; dat zij erop wijst dat Michèle LOQUIFER aan de Brusselse balie is ingeschreven van 9 oktober 1981 tot 1 november 1991 en op het tableau van de Orde vanaf 16 november 1986, maar dat haar stage is onderbroken van 20 juni 1983 tot 20 september 1983, van 1 oktober 1983 tot 30 september 1984 en van 1 oktober 1984 tot 30 september 1985; dat zij betoogt dat die periodes van schorsing in mindering moeten worden gebracht, zodat de tussenkomen de partij gedurende slechts zeven jaar, negen maanden en drieëntwintig dagen aan de balie werkzaam zou zijn geweest, een periode waaraan men nog de periode van drie jaar en een maand moet toevoegen waarin zij het ambt van magistraat van het openbaar ministerie heeft vervuld; dat verzoekster daaruit afleidt dat "uit de bovenstaande gegevens kan worden besloten dat mevrouw LOQUIFER alleen het bewijst levert dat zij aan de balie werkzaam is geweest en het ambt van magistraat van het openbaar ministerie heeft vervuld tijdens een totale periode van tien jaar, tien maanden en drieëntwintig dagen"; dat zij tevens steunt op artikel 2, C, van het stagereglement van de Brusselse balie dat bepaalt dat "de periode waarin de stageverplichtingen geschorst zijn, zoals die van het verlof voor stage, voor de berekening van de duur van de stage niet in aanmerking wordt genomen"; dat zij daarop laat volgen dat het begrip "aan de balie werkzaam te zijn geweest" verschilt van het begrip "advocaat zijn" en dat, aangezien het om een benoeming in de Belgische magistratuur gaat, die voorwaarde alleen zin heeft wanneer daaronder wordt verstaan "daadwerkelijk als advocaat te hebben gewerkt aan een balie en in casu aan een Belgische balie"; dat verzoekster ten slotte brieven overlegt die de

verwerende partij aan gegadigden voor soortgelijke betrekkingen heeft gericht en waaruit zou blijken dat de verwerende partij haar interpretatie van het Gerechtelijk Wetboek in een voor de tussenkomende partij gunstige zin heeft gewijzigd;

Overwegende dat volgens de stafhouder van de Franstalige Orde van advocaten van de Brusselse balie, de tussenkomende partij op het tableau van de Orde van advocaten is ingeschreven op 15 april 1986; dat die inschrijving, naar luid van artikel 434 van het Gerechtelijk Wetboek, noodzakelijkerwijs inhoudt dat de tussenkomende partij drie jaar stage heeft doorgemaakt; dat artikel 2, a, derde lid, van het stagereglement van de Brusselse balie overigens bepaalt dat "de stagiair tijdens de periode van schorsing op de lijst van de stagiairs ingeschreven blijft, het beroep kan blijven uitoefenen en zijn bijdrage aan de Orde moet blijven betalen"; dat daaruit volgt dat de tussenkomende partij "aan de balie werkzaam" is geweest tijdens de periodes waarin zij van het vervullen van de stageverplichtingen was vrijgesteld; dat de tussenkomende partij, volgens een brief van 25 september 1991 van de stafhouder van de Franstalige Orde van advocaten van de Brusselse balie, zich tijdens de periodes waarin haar stage geschorst was in de Verenigde Staten bevond waar zij advocatenkantoren heeft bezocht; dat de eis om aan een balie in België werkzaam te zijn geweest voorkwam in het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek doch door de wetgever niet in dat Wetboek is opgenomen; dat de door verzoekster overgelegde brieven van de verwerende partij betrekking hebben op de interpretatie van artikel 187, § 2, 3°, en niet van artikel 187, § 2, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek; dat die brieven in casu niet relevant zijn; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan "machtsoverschrijding of machtsafwending, aan schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan schending van het algemene rechtsbeginsel dat elke bestuurshandeling moet steunen op feitelijk juiste en wettelijk aanvaardbare motieven die daarvan de grondslag vormen en overeenstemmen met de wettigheid en het algemeen belang, aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en aan schending van de artikelen 10, 11 en 151 van de Grondwet en van het algemeen rechtsbeginsel naar luid waarvan het Bestuur bij het verlenen van een benoeming ertoe gehouden is de geschiktheid van iedere gegadigde en hun respectieve aanspraken en verdiensten nauwgezet te onderzoeken, alsook aan schending van artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek; dat zij stelt dat in de bestreden handeling wordt verwezen naar een advies dat niet als bijlage bij die handeling gaat en waarvan haar geen inzage is verleend, hetgeen zij beschouwt als een schending van de wet van 29 juli 1991; dat zij tevens aanvoert dat haar aanspraken en verdiensten duidelijk groter zijn dan die van de tussenkomende partij en uiteenzet dat laatstgenoemde sedert drie jaar en één maand substituut-procureur des Konings was toen zij in de omstreden betrekking is benoemd, sedert slechts twee jaar en elf maanden bij de sectie politie werkte, welke sectie uit slechts twee magistraten bestond, terwijl zijzelf eerste substituut-procureur des Konings is en het bewijs van meer dan negenentwintig jaar beroepsactiviteit kan leveren, waaronder vijf jaar aan het hoofd van de afdeling politie, terwijl zij nu de leiding heeft van de sectie van de zaken die onder de politierechtbank ressorteren, welke sectie uit tien magistraten en meer dan honderd bedienden bestaat;

Overwegende dat in de aanhef van het bestreden besluit de juridische en feitelijke overwegingen staan vermeld die aan dat besluit ten grondslag liggen; dat de verwerende partij er niet toe gehouden was daarenboven uiteen te zetten waarom zij niet voor de sollicitatie van verzoekster heeft geopteerd; dat zij, om de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 na te leven, in de bestreden akte het advies van het adviescomité niet behoefde weer te geven en evenmin verplicht was dat advies bij die akte te voegen; dat verzoekster, die in 1939 geboren is, in 1970 tot substituut-procureur des Konings is benoemd; dat de tussenkomende partij, die in 1952 geboren is, in 1991 tot diezelfde graad is benoemd; dat de grotere anciënniteit die verzoekster aldus verworven had weliswaar een criterium is waarmee rekening kon worden gehouden, doch niet doorslaggevend mag zijn; dat het feit dat men aan het hoofd staat van een sectie die uit tien magistraten en uit meer dan honderd bedienden bestaat voor een benoeming tot rechter geen relevant criterium is; dat hoewel het advies betreffende verzoekster "gunstig" was, het advies betreffende de tussenkomende partij "zeer gunstig" was; dat uit het onderzoek van het dossier blijkt dat beide belanghebbenden gegadigden van grote waarde waren die voor de te verlenen betrekking onbetwistbaar geschikt waren; dat de bestreden benoeming in die omstandigheden niet het gevolg lijkt van een kennelijk onredelijke beoordeling van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkommende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing op twaalf maart 1900 zevenennegentig
door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
de Hr. HANSE, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-CL. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

IENIAEEÇ ÈIÆIÆÆÈÈÈIÑÇ ÀNÈÈÆe ~;
 ÆEIIÆ eÈA' IÀe ÆE IENIÆÈ Èe ÆE IÀÀa
 IÀe IÀIÆ' ÇEÀÈSIAÈÈÆEIA Èe ~, eÀÈIÀÈ "κ ~